

[Socialministeren.]

Landstinget, men at den højtærede Regering jo helst vilde forhandle med det andet høje Ting, saa beror dette paa en fuldkommen Misforstaaelse — den højtærede Regering ser helst det andet høje Ting forsvinde helt ud af Tilværelsen.

Ordføreren (Holger Larsen): Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, red jo sin Kæphest: Oplysninger, Oplysninger, skriger den ærede Ordfører i Tide og Utide. Nu er den ærede Ordfører i Vinterens Løb blevet fyldt med saa mange oplysende Skrifter af al mulig Slags, at jeg er bange for, det kommer til at gaa ud over det ærede Medlems Jordbrug deroppe i Sommer, hvis han skal tilægge sig alle disse Oplysninger.

Det ærede Medlem siger, at man var ikke i Folketingsudvalget i Stand til at faa Oplysninger, men nu ser man jo af Landstingsbetænkningen, siger han, at Landstinget kunde faa disse Oplysninger. Ja, det viser, at det ærede Medlem har faaet for mange Oplysninger. Han har haft Tid til lige at kige paa Landstingsbetænkningen, men ikke til at læse den igennem, for ellers vilde han straks have forstaaet, at disse Oplysninger, som er givet Landstinget, først er givet Folketinget, og det er Oplysninger, som er indsamlet af det ærede Medlems Kollega her i Tinget, det ærede Medlem Hr. Krag, og tilstillet Folketingsudvalget ved en Skrivelse af 18. November 1928, som har været behandlet i Folketingsudvalget og for øvrigt ogsaa været stærkt omtalt her i Tinget under Behandlingen. Da Landstinget nu kommer og kræver lignende Oplysninger, saa faar det de samme Oplysninger tilstillet, og det er dem, der er aftrykt her.

Altsaa, disse glimrende Oplysninger fra Landstinget, som det ærede Medlem har faaet, og som faar ham til nu at staa op og stemme for Forslaget, disse samme Oplysninger fik ham, da de forelaa for Folketinget, til at staa op og stemme imod Forslaget.

Af disse Oplysninger fremgaaer det i øvrigt, at der var 30 Landkommuner paa Øerne og 79 Landkommuner i Jylland, der allerede ved Februar Maanedes Udgang forrige Aar havde opbrugt deres Procentbeløb, det vil sige, at de i den sidste Maaned af Vinteren, den værste Maaned, Marts Maaned, i Isvinteren, ikke var i Stand til at give deres gamle hverken Brændsel eller personligt Tillæg.

Jeg siger til den ærede Ordfører for Venstre: Vær nu forsigtig med de nye Oplysninger, se at komme igennem dem,

saa at vi kan faa lidt mere Fornøjelse af den ærede Ordfører i den kommende Samling!

Til det ærede Medlem Hr. Vesteragers Udtalelser om, at han hellere vil forhandle i dette Ting, vil jeg gerne sige, at det har jeg ikke Indtrykket af, for saa maatte det ærede Medlem dog have gjort en Indsats; der var jo Lejlighed til at stille Ændringsforslag, og først hvis saadanne Ændringsforslag var blevet stillet, kunde man naturligvis begynde at forhandle.

Jeg er af samme Opfattelse som den højtærede Socialminister, at Forhandlingerne helst bør foregaa i dette høje Ting, og at man ogsaa bør søge her at opnaa noget reelt. Derfor kan jeg heller ikke give det ærede Medlem Medhold, naar han slutter med at udtale, at han tror ikke, Socialdemokraterne vil holde op med Agitationen, det er for dem noget saa kært, at det kan de slet ikke holde op med, de vil altid finde paa noget nyt at agitere med. Det vil jeg virkelig ikke haabe, jeg vil haabe, at den Iver, der nu har givet sig Udslag hos det ærede Medlem for at komme til at gøre noget her i dette høje Ting, maa være saa stor — og naturligvis ogsaa maa være til Stede hos hans Partifæller —, at Partiet med fuld Arbejdskraft kan gaa ind i Forhandlingerne om Folkeforsikringen og sammen med os andre være med til at skabe noget virkelig godt — saa falder Agitationen bort af sig selv.

Det er at forveksle Kendsgemningerne, hvad det ærede Medlem dér siger. De, der skaber Agitationen, er de Medlemmer af dette høje Ting, der laver det daarlige for disse Klasser af Befolkningen. Det er ikke os, der gaar ud til disse Befolkningsklasser, hører paa deres Klager og siger: Det er ogsaa forfærdeligt, det maa vi se at faa ændret — og saa gaar herind og arbejder paa at faa det ændret, det er ikke os, der sætter ondt Blod. Det, der sætter ondt Blod i disse Befolkningsklasser, det er, at de ikke kan faa mere, og det er det, jeg haaber, vi i Fremtiden skal kunne undgaa. Jeg for mit Vedkommende er villig til at gaa ind i det store Arbejde for Socialforsikringen, for at det ærede Medlem derved kan faa Lejlighed til at hindre, at vi i Fremtiden agiterer blandt de gamle.

Kr. Kristensen: Den højtærede Socialminister udtalte, at de Fradragsregler, som var gældende i den nuværende Aldersrentelov, var daarlige. Jeg kan til en vis Grad give den højtærede Minister Ret i, at det var ønskeligt, at vi kunde faa det saadan,